

ROMÂNIA

TRIBUNALUL BRAȘOV

Secția comercială și de
contencios administrativ-

SENTINȚA CIVILĂ

Ședința publică din data de

Președinte –

-judecător

-grefier

Cu participarea procurorului Sanda Mateș din cadrul
Parchetului de pe lângă Tribunalul Brașov .

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea soluționării cererii formulate în
baza legii contenciosului fiscal de către reclamanta
în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov și
Direcția de Control Fiscal Brașov .

La apelul nominal făcut în ședință publică se constată lipsa părților.

Procedura îndeplinită.

Dezbaterile în fond în cauza civilă de față au avut loc în data de
10.05.2005 când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate în
încheierea de ședință din acea zi , care face parte integrantă din prezenta , iar instanța din
lipsă de timp pentru deliberare a amânat pronunțarea cauzei pentru data de 17.05.2005.

TRIBUNALUL

Constată că prin acțiunea în contencios administrativ înregistrată la
această instanță în data de 28.03.2005 reclamanta a cerut anularea deciziei nr.
emisă de pârâta DGFP Brașov , a raportului de inspecție fiscală nr.

și a deciziei de impunere nr. [redacted] amise de Direcția Controlului Fiscal Brașov.

Totodată, prin aceeași acțiune reclamanta a cerut obligarea pârâtei la plata sumei de [redacted] lei reprezentând rata dobânzii de referință aferentă sumei de [redacted] lei neacordată pentru perioada 21.12.2004 — 8.03.2005 și suspendarea executării măsurilor stabilite prin decizia de impunere nr. [redacted] emisă de Direcția Controlului Fiscal Brașov până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta arată că urmare solicitării acesteia de rambursare a TVA organele de control fiscal ale pârâtei au efectuat un control la sediul reclamantei perioada verificată fiind 1.09.1999 — 30.09.2004, stabilind că reclamanta nu a respectat condiția de încasare prin conturi deschise la bănci autorizate de BNR, a exportului efectuat în data de 31.10.2000 în valoare de USD, echivalentul sumei de [redacted] lei.

Pentru acest considerent organele de control au considerat că reclamanta nu beneficiază de cota zero a TVA potrivit art. 7 lit. b din OUG nr. 17/2000 pentru suma susmenționată și au calculat TVA colectată suplimentar în valoare de [redacted] lei, în baza art. 17 pct. 9.2 și 9.9 din HG nr. 401/2001 de aprobare a normelor de aplicare a OUG nr. 17/2000, calculând dobânzi aferente TVA colectată suplimentar în sumă de [redacted] lei și penalități în sumă de [redacted] lei.

Urmare contestației formulată de reclamantă pârâta DGFP Brașov a admis în parte contestația și a dispus restituirea sumei de [redacted] lei reprezentând dobânzi și penalități însă a respins contestația în ceea ce privește: suma de [redacted] lei reprezentând TVA colectată suplimentar; [redacted] lei dobânzi aferente și [redacted] lei penalități.

Deși s-a făcut dovada contrară susține reclamanta, pârâta a stabilit în mod arbitrar că plata facturilor externe a fost făcută în numerar și nu prin cont bancar.

Sumele debani în valută reprezentând contravaloarea facturilor externe au fost depuse la bănci autorizate de către reprezentantul partenerului extern în baza procurii primite și anexate prezentei susține reclamanta. În baza acestei procuri sumele în valută au fost vărsate de reprezentantul clientului reclamantei în Banca [redacted] și Banca [redacted], bănci autorizate.

Această stare de fapt, arată reclamanta, a fost probată cu chitanțele externe, și extrasele de cont pe care însă inspectorii fiscali au refuzat să le ridice. Dacă nu ar fi putut proba proveniența acestor sume în valută, băncile

menționate nu ar fi primit aceste sume, documentele menționate fiind depuse la aceste bănci, pentru închiderea declarației de încasare valutară iar apoi au fost verificate de BNR.

În nici un articol din OUG nr. 17/2000 și HG /2000 nu se prevede în mod expres , că este obligatoriu ca încasările în valută să se realizeze numai prin transferuri bancare .

Reclamanta invocă prevederile HG nr. 401/2000 lit. b pct. 9.3 în baza cărora susține că este îndreptățită la rambursarea TVA deoarece a îndeplinit cerințele legale în acest sens .

Deasemenea reclamanta susține că este îndreptățită și la plata dobânzii în sumă de lei pentru TVA nerambursată.

În drept reclamanta invocă OUG nr. 17/2000 , HG nr. 401/2000 și OUG nr. 92/2003 .

Prin întâmpinarea formulată pârâta DGFP Brașov arată că organele de controlfiscal au constatat că reclamanta , în luna octombrie 2000 , a exportat marfă în valoare de către din , justificând scutirea de TVA cu facturi externe și interne , declarații vamale de import și export .

Din raportul de inspecție fiscală și documentele verificate rezultă că încasarea valutară a contravalorii mărfii exportate în data de 30.10.2000 s-a realizat în numerar , de la persoane fizice împuternicite de exportator cu chitanțe fiscale .Sumele au fost evidențiatee reclamantă în registrul de casă în valută, în data de 31.10.2000 , 11.12.2000 și 21.12.2000.

Ulterior , reclamanta a depus valuta încasată cu chitanțele respective la Banca și Banca .

Prezentului litigiu îi suntaplicabile dispozițiile art.17 lit. b din OUG nr. 17/2000, privind TVA coroborat cu prevederile art.17 pct.9.2 și 99 din HG nr. 401/2000 pentru aprobarea normelor metodologice de aplicare a OUG nr. 17/2000 privind TVA.

În conformitate cu prevederile art.17 lit. B din OUG nr. 17/2000 privind TVA :”În România se aplică următoarele cote:

B.Cota zero pentru :

- a) exportul de bunuri , transportul și prestărilede servicii legate direct de exportul bunurilor efectuate de contribuabili cu sediul în România , a căror contravaloare se încasează în valută în conturi bancare deschise la bănci autorizare de Banca Națională a României(...)

Pct.9.2.din HG nr. 401/2000 pentru aprobarea Normelor de aplicare a OUG nr. 17/2000 privind TVA precizează că:”Exportul constă în livrări de bunuri efectuate de contribuabili înregistrați ca plătitori de TVA pentru beneficiari cu sediul în străinătate și care sunt transportate în afara teritoriului țării, cu îndeplinirea formalităților vamale de export .

Pentru operațiunile prevăzute la art.17 lit. B a) din ordonanța de urgență nu beneficiază de cota zero de TVA contribuabilii care încasează valută în numerar sau prin transferuri din conturi bancare personale “.

Pct.9.9 din HG nr. 401/2000 precizează că:”9.9 . Nerespectarea prevederilor pct. 9.3-9.8 privind justificarea cotei zero de TV și sau nerespectarea condiției de încasare a valutei în conturi bancare deschise la bănci autorizate de BNR atrag obligația plății TVA , prin aplicarea cotei corespunzătoare livrărilor și prestărilor la intern , și a majorărilor de întârziere aferente , calculate de la data documentului care atestă livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor (...)”.

Având în vedere că reclamanta nu a respectat prevederile legale susmenționate , respectiv a condiției de încasare a valutei în conturi bancare deschise la bănci autorizate de BNR, nu poate beneficia de cota zero de TVA aferentă exporturilor realizate în data de 30.10.2000 arată pârâta DGFP Brașov .

Astfel, în mod legal organele de control au colectat TVA în cota de 19% asupra sumei de lei reprezentând contravaloarea în lei a mărfii exportate , pentru care încasarea valutei s-a efectuat conform documentelor anexate .

Din documentele aflate la dosarul cauzei rezultă că reclamanta a încasat suma de \$ pentru marfa exportată cu facturile nr. 1 și 2 din 30.10.2000 cu chitanțele fiscale seria . Aceste chitanțe fiscale au fost înregistrate de reclamantă în registrul de casă în valută în zilele de 31.10.2000, 11.12.2000 și 21.12.2000 , după care reclamanta a depus valuta încasată în numerar , la bănci autorizate de BNR, cu foi de vărsământ.

Reclamanta susține că dacă a încasat în numerar valuta și ulterior a depus-o cu foi devărsământ la bănci autorizate , ar beneficia de cota zero de TVA. arată pârâta DGFP care precizează că potrivit prevederilor art.17 lit. B) a) din OUG nr. 17/2000 privind TVA, reclamanta avea obligația de a încasa direct de la exportator contravaloarea mărfii exportate în valută , în conturi bancare deschise la bănci autorizate de BNR.

Pârâta arată că reclamanta nu s-a conformat prevederilor legale și a încasat contravaloarea mărfii exportate prin caseria unității și numai ulterior a depus valuta încasată la bănci, prin foi de vărsământ.

Obligația instituită prin prevederile legale menționate, respectiv a utilizării conturilor bancare este o măsură prin care statul se asigură că, în toate cazurile, valuta încasată de agenții economici provin din livrarea produselor exportate și nu de pe piața internă ori din alte surse, subliniază pârâta DGFP.

Astfel, având în vedere prevederile legale evocate mai sus și faptul că societatea reclamantă nu a încasat contravaloarea mărfii livrată la export prin cont bancar, adică prin transfer bancar între cõnturile importatorului și exportatorului, neputând demonstra astfel proveniența sumelor de bani în valută, în mod corect arată pârâta DGFP Brașov, a fost respinsă contestația reclamantului prin decizia atacată.

Cu privire la dobânzile în sumă de lei și penalitățile în sumă de lei aferente TVA, pârâta arată că acestea au fost stabilite potrivit art.13 alin.1 și 2, precum și art.14 din OG nr. 61/2002 republicată, privind colectarea creanțelor bugetare, cât și art.115 pct.1 și art.118 din OG nr. 92 /2003 coroborat cu prevederile pct.9.9 din HG nr-. 401/2000 pentru aprobarea normelor de aplicare a OUG nr. 17/2000 privind TVA.

Analizând actele și lucrările dosarului instanța reține următoarele :

Reclamanta este reprezentată de numitul în calitate de administrator acesta fiind și asociat deținând părți sociale.

Totodată, prin procura emisă de firma importatoare din prin reprezentantul acesteia, administratorul reclamantei a fost împuternicit să reprezinte firma din pentru depuneri de numerar în bănci din România, pentru contravaloarea exporturilor efectuată de societatea reclamantă către societatea importatoare din.

Din chitanțele (RECEIPT) de la filele rezultă că administratorul reclamantei a primit prin intermediari, cetățeni cu rezidența în și trimiși de firma importatoare din, sumele de și respectiv în baza facturii nr. 1/30.10.2000.

Deasemenea conform chitanțelor de la filele administratorul reclamantei a primit de la un cetățean rezident în, trimis de firma importatoare din sumade, reprezentând o parte din contravaloarea exportului efectuat în baza facturii nr. 1 și 2.

Sumele înmânate administratorului reclamantei de persoanele arătate mai sus au fost înregistrate în registrul de casă al reclamantei în data de 31.10.2000, 11.12.2000 și 21.12.2000 și numai ulterior au fost depuse în conturi bancare, așa cum rezultă din extrasele de cont.

În această situație este evident că reclamanta nu îndeplinește condițiile legale pentru a beneficia de cota zero de TVA deoarece valuta a fost încasată în numerar și înregistrată în registrul de casă al reclamantei depusă ulterior în conturile bancare.

Astfel, din interpretarea logică și literară a prevederilor art.17 lit. B a) din OUG nr. 17/2000 și pct. 9.2 din HG nr. 401/2000 rezultă că se aplică cota zero a TVA numai în cazul plăților efectuate prin transfer bancar între conturile importatorului și exportatorului, deoarece așa cum arată pârâta DGFP, numai în aceste cazuri statul poate avea certitudinea că valuta încasată de agenții economici provin din livrarea produselor exportate și nu de pe piața internă ori din alte surse.

În cauză, dat fiind faptul că administratorul reclamantei (care este și asociat deținând împreună cu soția sa 70% din capitalul social) are calitatea atât de reprezentant al exportatorului cât și de reprezentant al importatorului străin, prin preluarea "cash" a valutei de la diferite persoane fizice și depunerea ulterioară a acesteia în conturi bancare, nu pot fi aplicabile prevederile legale susmenționate privind aplicarea cotei zero a TVA.

Deasemenea, faptul că sumele în valută au fost încasate cu chitanțele emise de reclamantă (seria nr. pentru suma de seria nr. pentru suma de și seria nr. pentru suma de și evidențiate în registrul de casă dovedește că aceste sume au intrat în patrimoniul reclamantei și ulterior, reclamanta a depus, cu foi de vărsământ aceste sume în conturile bancare respectiv la Banca și Banca

În aceste condiții, practica judiciară invocată de reclamantă este nerelevantă în cauză deoarece în cea speță se reține că sumele în valută nu au fost încasate prin casierie și depuse ulterior în conturi bancare

Ca urmare, pentru considerentele reținute instanța urmează să respingă acțiunea reclamantei reținând că în mod legal pârâtele au stabilit că reclamanta datorează bugetului de stat TVA suplimentară în sumă de lei la care s-au calculat dobânzi și penalități aferente în sumă de lei și respectiv în sumă de

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE

Respinge acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta
cu sediul în mun. Brașov ,
în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice
Brașov și Direcția Controlului Fiscal Brașov , ambele cu sediul în mun. Brașov , b-dul
M.Kogălniceanu nr. 7,

având ca obiect cererea de anulare a deciziei nr. emisă de
DGFP Brașov și a cererilor accesorii și conexe cererii principale .

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare .

Pronunțată în ședință publică azi 17 mai 2005.

PRESEDINTE

GREFIER